

פרידה מדוד אהוב / שרה, בת אחיו

דברים בהלוויה

אלי היקר, דודי האהוב מצד אבי.

אלי היה הרבה יותר מקרוב משפחה. מאז ילדותי ליווה את משפחתנו באהבה, בנוכחות ובדאגה אמיתית.

אני זוכרת את ביקוריו בבית הוריי בגבעת עדה עם ילדיו - אבי, דודו ושלי, ביקורים שהיו חלק טבעי וחם מחיינו.

לאחר שאבי נפטר בצעירותו, אלי היה עבורי כדמות אב שקטה ויציבה - אדם של ערכים, נדיבות ולב פתוח, שתמיד הושיט יד לעזרה בלי לבקש דבר לעצמו.

הוא ידע לכוון, לחזק ולפתוח בפניי דלתות למקומות ותחומים שעניינו אותי, כמו עולם "הגיל הרך", מתוך אמונה אמיתית בי.

גם ילדיו ובת זוגו היו ויישארו חלק ממשפחתי האהובה.

אלי יחסר לנו מאוד - כחוליה משמעותית ויקרה בשרשרת המשפחתית שלנו.

נזכור אותו באהבה, בהערכה ובגעגוע גדול. ילדיו הם האוצר עבורי ועבור משפחתי. להמשיך ולבלות לצידם, לחבק ולאהב אותם.

שרה, בת אחיו של אלי

